

Zápis o výpovědi

sepsaný s des. základní služby S m e j k a l e m Václavem nar. [redacted] 48 v Ústí nad Orlicí, svobodný, původní povolání soustružník, národnosti české. Zařazen jako velitel 3. střeleckého družstva na 11. pohraniční rotě Dolní Silnice.

Jmenovaný byl napomenut aby vypovídal pravdu a vypovídá:
Dne 18.11.1968 v 05.55 hod. jsem byl vyslán mjr. Kotrbou jako velitel pohraniční hlídky s voj. Č e p k e m Milanem s úkolem střežit státní hranici jako skrytá hlídka v prostoru Stará Ráska. Po obdržení rozkazu pro střežení jsem vydal rozkaz pro postup, postupovali jsme podél drátěného záatarasu do prostoru Ráska kde jsme společně se členem hlídky voj. Čepkem zaujali stanoviště. Vydal jsem krátký rozkaz pro střežení tak, že voj. Čepke střežil zprava podél signální stěny ve směru zlomu DZ a já střežil zleva až po styk s 12. rps. V době střežení voj. Čepke se mě vyptával kudy probíhá státní hranice, kde jsou mezníky, toto jsem mu vše vysvětlil neboť jsem považoval za nutné, aby toto znal vzhledem k plnění úkolu. Dále jsme hovořili o běžných věcech, čím je v civilu a podobně. Chování vojína Čepky na stanovišti bylo naprosto normální, nepozoroval jsem na něm žádnou nervozitu ani jinou zvláštnost.

V době střežení byla v celém úseku značná mlha, chvílemi bylo stíží vidět na 50 - 100 metrů, asi v 08.30 hod. jsem zpozoroval že mlha již pomalu stoupá, zlepšila se viditelnost, proto jsem se rozhodl dozorcímu rotě, že se přemístíme s uvedeného stanoviště na pozorovatelnu vlevo "Dolní Cazov" odkud jsme měli za úkol plnit vydaný rozkaz DDR v době dobré viditelnosti. Dozorcího rotě jsem volal pomocí mikropojítka tak, že jsem byl otočen zády, voj. Čepke povstal, udělal několik kroků vlevo mně, po dotelefonování ~~zde~~ s dozorcímu rotě jsem vytáhl pojítka ze zásuvky, smotal jsem šňůru a upevnil jsem si jej na opasek. V tomto okamžiku, když jsem byl otočen uchopil voj. Čepke nepozorovaně můj samopal, který jsem měl těsně vedle mně opřen o stojnu přístřešku stanoviště, rychle odskočil ke stěně DZ a vyzval mně abych dal ruce vzhůru, mířil na mně s nataženým a odjištěným samopalem, /můj samopal měl přehozen přes rameno/. Zůstal jsem překvapen, povídám mu co blázníš, nacož on odvětil dělej a zvedni ruce. Ustoupil pozadu k vrátkům v signální stěně, tyto nohou otevřel a odstoupil stranou a řekl mně abych běžel těmito vrátky na druhou stranu DZ. Já uposlechl neboť voj. Čepke stále na mně mířil samopalem, za DZ jsem se znovu zastavil, neboť jsem znovu nemohl celou věc pochopit, on mě znovu vyzval abych postupoval stále dopředu ve směru ke SH. Po cestě měl ke mně dotaz, zdali je tam nějaká lávka, odpověděl jsem že ne - stále jsem musel mít ruce nahoru. Voj. Čepke mně upozornil jestli se ještě jednou otočím, že mně zastřelí. Na moji opětovnou otázku proč to dělá, voj. Čepke odvětil, že zde stejně nikoho nemá a že s těma "skurvene jma rusákama tu nebude". Dále na moji otázku, jestli si je vědom do jakého průšvihů mně přivádí; odvětil, že se mně bude snažit pomoci. Jeho výrok o pomoci jsem si vyložil tak, jestliže se mu podaří zběhnout do Německa, čím by mi asi mohl pomoci, jediné snad tím, že před překročením SH mně buď zastřelí nebo postřelí.

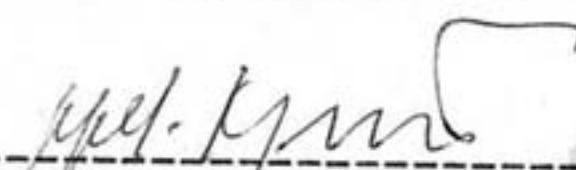
Státní hranice od stanoviště hlídky je vzdálena asi 250 m, pěšina vede podél potůčku, SH tvoří potok, potom voj. Čepke přešel, předtím mě řekl abych ustoupil vlevo, já jsem dal ruce dolů, on se rychle otočil, křiknul na mně abych dal ruce vzhůru, já jsem mu řekl aby mě hodil aspoň, abych z toho neměl takový průšvih, on mně na to řekl jestli budu střílet, odpověděl jsem mu že ne. Voj. Čepke můj samopal hodil vpravo ode mně několik metrů,

ds. Smjhal

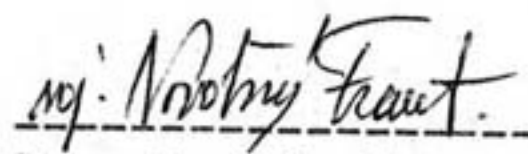
a ustupoval dále do prostoru. Samopal mně hodil přímo od mezníku 3/3. Já jsem rychle uchopil samopal a vypálil jsem po vojínu Čepkovi ve směru útěku krátkou dávku - opravuji, dvě jednotlivé rány. Dále jsem naslouchal, přičemž jsem zaslechl v prostoru že voj. Čepek prchá doleva směrem na Horní Cazov, překonal jsem rychle potok, zastavil jsem se, naslouchal, slyšel jsem že prchá dále, zahájil jsem pronásledování na pravděpodobném směru jeho postupu. Po vyběhnutí z houštiny jsem zalehl. Po chvíli jsem spatřil siluetu asi ve vzdálenosti 80 - 100 m v husté mlze před sebou. Vypálil jsem v daném směru krátkou dávku. Voj. Čepek palbu opětoval proti mně. Vběhl jsem znovu do křoví vpravo od něj a pokoušel jsem se mu odříznout cestu. Při pozorování v prostoru před sebou jsem jej znovu zjistil asi ve vzdálenosti 80 - 100 m a vypálil po něm 1 ránu. Voj. Čepek znovu palbu opětoval. Toto se opakovalo ještě jedenkrát. Dále už jsem voj. Čepka neviděl, vrátil jsem se zpět na stanoviště a hlásil jsem celý případ DDR roty mjr. Kotrbovi. Dostal jsem rozkaz zůstat na stanovišti a vyčkat mjr. Kotrbu s poplachovou hlídkou. Tomu jsem celý případ znovu vysvětlil, po té jsme společně s mjr. Kotrbou a poplachovou hlídkou provedli částečnou rekonstrukci případu a vrátili jsme se zpět na rotu. Chci podotknout, že jsem voj. Čepka znal krátkou dobu /u roty byl něco přes týden/, nikdy jsem s ním ve službě nebyl, jeho vyptávání na podrobnosti v průběhu služby jsem ~~nikdy~~ hodnotil jako projevený zájem z jeho strany o znalost úseku a o službu vůbec.

Zápis o výpovědi skončen a podepsán.

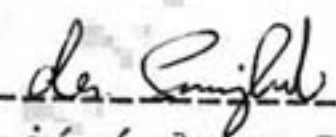
Dolní Silnice dne 19.11.1968

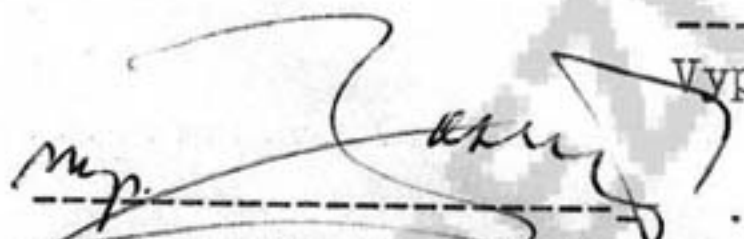
Vyslyšající pplk. Kopřiva Bohumil

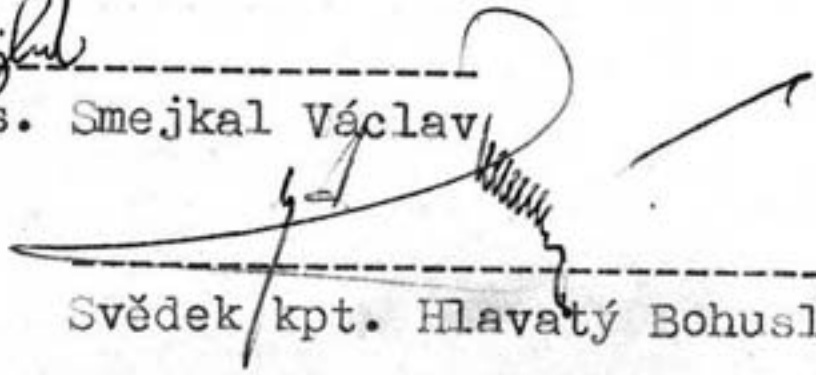
Zapsal voj. Novotný Frant.

Vypovídající des. Smejkal Václav

Svědék mjr. Bastl Jan

Svědék kpt. Hlavatý Bohuslav